

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 18-3-2015

María Jesús Sinfreu

Per què augmenten i avancen quasi sempre les obres a diferents àmbits del municipi en períodes electorals?

Bé, les obres ni augmenten ni s'avancen, hi ha un cicle per realitzar una obra, que és, primer, que el Govern municipal formuli el programa d'inversions, anual. Abans he dit una cosa que era important. El 2011-2012, doncs, l'ajuntament no va poder cercar finançament perquè hi havia una prohibició legal per fer-ho. Per tant, 2013-2014, l'ajuntament ha pogut, cercar finançament, i ha pogut tirar endavant les obres. Cada obra té un cicle, un cicle que és inevitable: és la redacció del projecte, l'aprovació del projecte, la licitació i l'execució. I això, s'adonaran, és coincideix cap al final d'aquest cicle. I és per una qüestió d'aquesta mena, no pot ser d'una altra manera, com no sigui que hi hagi projectes inacabats, o projectes ja formulats o redactats en el mandat anterior. Aquesta seria la raó.

Raimundo García

En la campaña electoral de las últimas elecciones municipales, el PSC, ocultó a la ciudadanía, su intención de imponer, la zona verde de aparcamiento en Can Vidalet. ¿Les parece honesto, tener agendas ocultas?

Ahora, que se aproximan las municipales. ¿Se comprometen los partidos a dejar las fachadas limpias de propaganda electoral, o, van a incumplir las ordenanzas como en pasadas elecciones?

El senyor Giner:

Quant al senyor Raimundo García... Perdó, la pregunta era al Ple, hi posava «*para el Pleno*», per tant, entenem que és per al conjunt dels grups polítics, eh?"

La senyora alcaldessa:

"Més com a regidora de Serveis Econòmics, afegiré una petita cosa, i és que el ritme no ha estat més gran. Si agafem els pressupostos d'inversions del 2012, 13, 14 i 15, veurem que el del 15 no ha estat el més important ni molt menys, sinó que el ritme ha estat molt similar, però fins i tot el 2015, si recorden, era menor que el del 2014. Hem disposat del que hem pogut, dels ingressos

habituals més els préstecs que saben que nosaltres demanem a la Diputació, no a cap entitat financera, i per això hem anat amortitzant i hem anat reduint el deute. I l'únic a afegir és que no hi ha un ritme més frenètic al final, perquè de fet, només cal agafar els pressupostos d'inversió i veurem que la seva quantitat no ha anat en augment. De fet, l'any 2015 era inferior a 2014. És només un apunt que és contrastable.”

El senyor Giner:

“Hi ha dues preguntes més, que són també per al Ple, per tant, per al conjunt dels grups, que és del senyor Raimundo García. La primera diu: «En la campaña electoral de las últimas elecciones municipales, el PSC ocultó a la ciudadanía su intención de imponer la zona verde de aparcamiento en Can Vidalet. ¿Les parece honesto tener agendas ocultas?» I la segona diu: «Ahora que se aproximan las municipales, ¿se comprometen los partidos a dejar las fachadas limpias de propaganda electoral, o van a incumplir las ordenanzas como en pasadas elecciones?»”

El senyor Giner:

“Bé, sobre la primera pregunta, que parlava del tema d'agendes ocultes, no hi ha agendes ocultes. Hi ha, primer, programes electorals, una sèrie d'actuacions, i actuacions sobrevingudes que són públiques, evidentment, i no s'amaguen de cap de les maneres.

Ara, sobre el tema de l'àrea verda. L'àrea verda a Can Vidalet concretament es va implantar l'abril del 2013. Però sempre havíem dit i sempre hem dit que fariem un desplegament progressiu en funció dels resultats de la implantació de l'àrea verda als diferents barris. Si ho recorden, vam començar a títol experimental i vam estar força atents veient quin era el resultat al barri Centre-Gall, una part del Gall, i el Centre. Després vam anar a Finestrelles, després vam anar al Paris-Roma-Londres, que també és Can Vidalet en aquest cas. Vam anar després a La Plana, a un solar que hi ha al costat del mercat. Després Can Vidalet, ho repeteixo, abril 2013, i finalment al carrer Sant Mateu també s'ha habilitat una zona blava.

Per tant, és un desplegament progressiu en funció dels resultats o la demanda. L'àrea del carrer Sant Mateu era clara perquè hi ha equipaments i serveis, o dos equipaments fonamentals importants: la pròpia Clínica Fiac, i per altra banda els edificis de Nestlé i l'edifici on hi ha les seues socials d'algunes importants empreses catalanes. Per tant, allà hi ha molta activitat, entrades, sortides, visitants, etcètera. I Cobega també per altra banda té allà la seua seu, al costat, i això fa que la zona blava tingui un paper important. Pensen també que durant molt de temps no hi havia una demanda de taxis en aquell sector.

En aquests moments hi ha parada de taxi, i sempre trobem que hi ha habitualment taxis per prestar.

I sobre la segona pregunta, jo no tinc la sensació que part dels partits, amb representació municipal almenys, es deixin les façanes brutes, o es deixin els cartells enganxats, que no es retirin. No tinc aquesta sensació. Jo crec que queda prou net al final de cada campanya electoral.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs, amb això sí que entenc que hem acabat amb les preguntes que s’han formulat per escrit, i ara passariem al torn de preguntes en format oral. És que estic desconcentrada amb les aigües amunt i avall avui.

Primer comencem amb les associacions de veïns. Entenc que..., em sembla que no tenim president o presidenta i, per tant, a la resta de persones que avui ens acompanyen en aquest Ple.

He apuntat sis persones. Les llegeixo per si m’he deixat alguna, però crec que avui no perquè tenim un ple una miqueta menys concorregut que altres ocasions. El senyor José Fernández, la senyora Eulàlia Herranz, la senyora Anna Coll, la senyora Teresa Carbonell, el senyor Jordi Raventós i el senyor Tomàs Llaçat.

Doncs, si no hi ha ningú més, llavors sí que comencem, amb el senyor José Fernández.”

El senyor Fernández:

(Per raons tècniques, el principi de la intervenció no ha quedat enregistrada.)

“#, ... cuándo vamos a forrar estos bancos de escay. Son tres horas lo que llevamos, el que está desde el principio, son tres horas lo que llevamos sentados en estos bancos. Decimos, se nos llena la boca, y quiero que me contesten todos los portavoces, se llena la boca de todos los portavoces y otra gente más de solidaridad. ¿Dónde está la solidaridad en este ayuntamiento, del escalón para abajo? Yo me comprometo el pleno que viene a venirme temprano y ponerlos allí cuatro bancos #. # (3:00:20), y al otro lo dejamos donde están, pero aquí os pongo cuatro bancos, a ver cómo estáis. Ya está bien, yo digo que ya está bien, que tanto no vale esto –tanto no vale esto. Solamente era eso. Y que me contesten los portavoces. # (3:00:45). Pero pasa una cosa: que aquí en estos bancos se está muy mal. ¿Sabéis por qué se está muy mal en estos bancos? Porque todos los regidores que van saliendo, ya no asoman la cabeza por aquí. ¿Por qué no asoman la cabeza? Porque aquí se está muy mal. Ay, señores, pero en esos sillones se está muy bien.

Solamente eso.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Senyora Eulàlia Herranz. ¿No funciona, senyora Herranz? Doncs, esperi un moment.”

La senyora Herranz:

“Ara? Ara sí? Sí, ara sí. ”

La senyora alcaldessa:

“Però se l'ha d'apropar molt, perquè és molt direccional.”

La senyora Herranz:

“No hi ha problema, ja me l'aproximo. Una cosa. A les escales i la zona verda que hi ha de Laureano Miró a Robert Brillas, hi ha rates. És el que ens ha transmès un veí.

La segona és: queda pendent del Ple passat, senyora alcaldessa, que vostè em va dir que ho fes per a aquest ple, si totes les entitats d'Esplugues es neguen a fer la comptabilitat i portar tot això, a no ser, poso per exemple, que algú, i en aquest cas deu ser l'Administració central, ens posés una persona que ens facilités la feina, tots els equips que hi ha aquí ens recolzarien?

I una última qüestió és que, anem a veure, els pilons aquests que posen, o les plataformes on posa «espai dedicat a les entitats d'Esplugues», no n'hi ha un que tingui els cartells de les entitats d'Esplugues, estan sempre plens de circs, pizzeries, bé, cinquanta mil coses. Què pensen fer amb això? Perquè la solució és molt senzilla, crec jo, ja els la dono jo. Hi ha certes façanes on diu: «Prohibit fixar cartells, sota responsabilitat del que anuncia això.» Potser seria qüestió que poséssim fil a l'agulla i féssim alguna cosa, no?”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Senyora Anna Coll.”

La senyora Coll:

“Bé, era... Suposo que el comentari que ha fet abans l'alcaldeessa, que als corruptes se'ls inhabilita i se'ls aplica la pena corresponent al seu delicte era en to irònic, perquè és ben sabut que als corruptes, si se'ls jutja, acaben o absolts o indultats.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Teresa Carbonell.”

La senyora Carbonell:

“Hola. Se sent? Sí, no? Bé, volia donar les gràcies al senyor Enric Giner, perquè m’ha enviat un correu amb la resposta a les preguntes que feia sobre la diferència del sou de la senyora alcaldessa. Llavors, m’ha contestat dient que l’estalvi que suposa a l’ajuntament el canvi retributiu de la senyora alcaldessa durant l’any 2014 és de 46.771,39 euros, imputats a la partida de Beques de Serveis Socials. Gràcies. Però m’agradaria que hi hagués un desglossament sobre això de Serveis Socials, que diguessin: dedicat a esports, a què dels esports. Vull dir, m’agradaria que concretés a què exactament aquestes beques de Serveis Socials per mesos, per serveis i quantitat. Aquesta és una.

I ara una pregunta a tots els portaveus dels altres partits polítics, i al senyor Roger Pons: si vostès han intervingut en la tria o selecció d’aquestes beques a què s’han dedicat aquests diners. En què s’han basat a l’hora de repartir-les.”

La senyora alcaldessa:

“Potser també explicar el procediment de la beca, de com s’atorga i criteris i barems estaria bé. El senyor Jordi Raventós.”

El senyor Raventós:

“Són dues preguntes. Una, que vaig rebre la informació del consell consultiu de Collserola, de l’ajuntament, però em va semblar entendre, o també em sembla que havíem dit que hi hauria un dia una reunió aquí, a Esplugues, per parlar de quines propostes es farien des del nostre municipi. Perquè una cosa és, bé, que de Collserola, si realment en formem part, doncs, bé, hem de tenir propostes, i potser més val saber quines i per on van.

I llavors, l’altra pregunta és que des de l’Associació de Veïns i Veïnes voldríem saber com podem saber quins partits es presentaran aquí, a l’ajuntament, a les eleccions municipals. Vull dir, a part dels que ja coneixem, que esteu aquí, si hi ha partits nous. Això com es pot saber, i fins quina data, o a quin lloc i de quina manera?

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“I per acabar, el senyor Tomàs Llaçat.”

El senyor Llaçat:

“Hola, bona nit. Jo volia fer una cronologia. El setembre del 2013... Perdó, jo sóc..., tinc un bar en el carrer Mestre Joaquim Rosal. El setembre de l'any 2013 vaig demanar una terrassa ocupant una plaça de pàrquing que se'm va concedir a guisa de prova. El juny de 2014 es va aprovar per Ple l'autorització de les terrasses a les places de pàrquing, encara que no hi havia la normativa. El setembre de 2014 vaig tornar a demanar l'autorització per a la terrassa, i sense resposta dos dies després del dia en què havia de començar, el senyor Azorín em va venir a veure i em va dir, com a alcalde de barri, lògicament, o com a regidor de barri, textualment que no em podien donar l'autorització perquè s'estava redactant la normativa d'aquestes terrasses, quan ha quedat palès abans que la normativa en el mes de desembre encara no s'havia començat perquè no hi havia hagut les famoses reunions amb el Partit Popular de Castelldefels.

Llavors, això és evident que és una falsedat. Llavors, jo pregunto: la resposta que vostès han dit abans, que en el pròxim Ple estarà acabada la normativa, és veritat, o continuarà sent una falsedat com aquesta vegada?

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. Doncs, passem a donar resposta.”

El senyor Giner:

“Jo contestaré primer al conjunt de les preguntes, hi ha alguna pregunta per a l'alcalde, per tant, ho farem al final, si li sembla bé, per no interrompre, i també alguna pregunta que contestarà, doncs, el regidor de Cultura, el senyor Eduard Sanz.

Sobre el tema dels bancs de la sala de sessions, doncs, és veritat que aquest saló té unes característiques concretes, i és veritat que els regidors estan malament i no poden, posar els papers en un lloc i poder treballar en condicions. Això és veritat, i, per tant, el que cal fer en el seu moment és una remodelació segurament adient en aquest saló per intentar resoldre aquesta situació. Però això és una remodelació que també és veritat que és cara, és molt cara. I nosaltres hem passat per davant altres projectes en equipaments abans que això. Però bé, és un tema que sí que és veritat que s'ha de fer una remodelació per tal què es pugui desenvolupar la funció de regidor al ple en condicions.

Sobre el tema de les rates a les escales de Laureà Miró-Robert Brillas, en prenem nota per passar-ho al servei.

I sobre el tema dels espais dedicats a publicitat de les entitats d'Esplugues, doncs, també és un tema complicat. En Roger Pons, que és veritat que va fer aquest seguiment, és complicat, i és molt complicat localitzar els infractors. Per exemple, durant un temps també vam fer seguiment a tota aquesta gent que posava els números de telèfon a les persianes metàl·liques, i estaven absolutament plenes. És molt difícil, perquè hi ha el número de telèfon i no contesten habitualment, o si contesten no pots treure l'adreça. Nosaltres, per un tema de..., inclús vam demanar a Telefònica, a les companyies telefòniques, que d'aquest número ens donessin l'adreça del titular, i van dir que això no ho podien fer de cap de les maneres. Per tant, vull dir que hi ha dificultats de comunicació en aquest sentit. El que sí que fa l'ajuntament és, cada ix temps, agafar, treure aquests panells i netejar-los, però és un tema de civisme, és veritat, i és un tema que no és fàcil de seguir.

Sobre el tema de les entitats respondrà el senyor Eduard Sanz. Jo ara acabo la meva tanda en aquest sentit. Anna Coll, era una pregunta per a l'alcaldeessa.

A la Teresa Carbonell, tot el tema sobre els criteris de les beques socials estan taxats, vull dir, estan taxats, i el tema de la participació o no participació dels regidors de l'equip de govern en els informes sobre si correspon una beca o no? La resposta és «no», perquè estan, diguem-ne, taxats, i per tant, són automàtics. I els que s'encarreguen són els professionals de Serveis Socials d'aplicar-los i de fer la valoració en cada moment.

(Veu de fons.)

No, però... No, sobre quant... No, és que això... A veure, jo els dic el següent: aquests 46.000 euros als quals s'hi ha referit, imputats evidentment, i això es pot demostrar, a la partida de Beques, això és exactament així, malgrat alguns dubtes que s'han manifestat aquí. Jo li puc assegurar que sí, perquè a més, ho he comprovat. Abans d'enviar aquesta resposta, evidentment, he comprovat amb l'interventor que això era així. I la resposta per part de l'interventor és claríssima: exactament és així, això està imputat a la partida de Beques.

Però aquesta distinció que planteja en el tema de dir, bé, i quantes... Per exemple, per dir alguna cosa, a beques menjador, quantes beques per a un esplai? Això no és així, és una quantitat global, i, per tant, els expedients de beques es tramiten fins esgotar la quantitat total, si és el cas, on estan inclosos aquesta 46.000, que formen part de la quantitat global.

Jordi Raventós. Ja us ho comunicaré, però després de Setmana Santa tenim una, crec que és entorn al 20 d'abril, ja us ho anuncio a tots, tenim una sessió participativa que impulsa el Patronat de Collserola sobre el tema del Pla especial. I serà una sessió on explicaran el contingut, i a partir d'aquí agafarem suggeriments. És sobre el 20 d'abril, ja rebreu l'oportuna convocatòria, però jo

us ho puc avançar, eh? Aprofito també i ho comunico així al conjunt de regidors de l'ajuntament.

Quant a on es pot veure on surten les candidatures? Bé, cadascú, cada partit aprova les seves, i després van a la junta electoral, i la junta electoral ho publica al *Butlletí Oficial de la Província*. Per tant, quan surti... (*Veü de fons.*) No, hi ha un butlletí, el *Butlletí Oficial de la Província*, i es publica en uns terminis i unes dades concretes que jo ara no puc respondre perquè no les conec, no les tinc fresques, hauria de mirar-ho, però és la junta electoral la que fa la publicació de les candidatures que es presenten de cada municipi. De totes maneres, estarem a l'aguait per facilitar aquesta informació quan la vegi. M'ho apunto per fer-la-hi arribar.

I Tomàs Llasat, bé, ha fer la cronologia de tot aquest tema, d'aquesta experiència pilot que es va fer. És veritat que després no ha continuat, perquè vam veure més inconvenients que avantatges, i això ho hem manifestat repetidament. I sobre això hi ha punts de vista diferents, als nostres... (*Veü de fons.*) Això, si em permet, nosaltres respectem. Jo no qualificaria el tema d'aquesta manera tan contundent, de falsedat i tal, no ho qualificaria d'aquesta manera. El que sí que hi havia era clar que era un mandat del Ple, un acord del Ple del mes de juny que deia que s'havia de fer aquesta ordenança, i que nosaltres vam començar a parlar d'aquest tema amb aquestes visites a altres llocs, on la tenen aplicada, aquesta ordenança. Que per una cosa o una altra..., però sí que vam començar a treballar en el tema.

Jo no seria tan categòric en aquest sentit. El senyor Toni Azorín el que va voler dir, amb seguretat, segurament era: «Escolti, estem treballant en aquest tema.» I és veritat, teníem visites pendents a Castelldefels, volíem agafar models d'ordenança i treballar-les, però jo no ho hagués qualificat així.

I hi ha la pregunta que han deixat per al senyor Eduard Sanz, sobre el tema d'aquesta insubmissió que deia Eulàlia Herranz, del conjunt d'entitats.”

El senyor Sanz:

“Bé, jo tampoc he acabat d'entendre bé quan es referia a insubmissió, perquè després m'ha semblat sentir que deia com vaga d'entitats, i no sabia si volia dir insubmissió en presentar la declaració, o l'altre. Però en tot cas, nosaltres ja hem manifestat que estem en total desacord amb aquesta normativa que es va presentar, que ara explicaré exactament com s'ha corregit, però que estem en total desacords, i, per tant, continuem així. I en aquest sentit donarem tot el suport necessari a les entitats, i això és el nostre parer i el nostre punt de vista. Entre altres coses perquè em sembla injusta i no era necessària, ja hi havia un límit que era raonable, i ens semblava que no és necessari. Per tant, continuarem donant aquest suport a les entitats.

Però sí m'agradaria aclarir, pel que deia el senyor Figueres, i aquí en tot cas no vull una discussió en el tema, perquè és o no és, s'ha de presentar o no s'ha de presentar, vull dir, no hi ha tintes mitges. Però el Govern, amb al Reial decret 1/2015, de 27 de febrer, de mecanismes de segona oportunitat, reducció de càrrega financera i altres mesures d'ordre social, que va aprovar dintre d'aquesta normativa, que no és exactament per a això, però dintre d'aquesta normativa, en el seu article 7 diu: «Se establece la exclusión de la obligación de presentar declaración en el impuesto sobre sociedades a aquellas entidades...» Repeteixo, eh?: «Se establece la exclusión de la obligación de presentar declaración en el impuesto sobre sociedades a aquellas entidades cuyos entitades totales del periodo impositivo no superen los cincuenta mil euros anuales, siempre que el importe total de los ingresos correspondientes a rentas no exentas no supere los dos mil euros.» És a dir, és cinquanta mil, amb un parell de condicions més, això és cert, però si que les exoneren en aquesta nova normativa. Ho dic per aclarir, però estic d'acord amb què això és sí o no, que ha d'estar clar.

(Veü de fons.)

No, no, el que diu són cinquanta mil euros, però has de complir una altra condició, que és que no pots superar dos mil euros en rentes que sí que no estiguin exemptes. Per tant, són dues condicions, eh? Vull dir... És cinquanta mil euros, i dos mil euros de rentes exemptes. Però en tot cas, aquesta és la normativa.”

La senyora alcaldessa:

“Bé, no he entès que fos una pregunta, he entès que era una afirmació o una reflexió de la senyora Coll. Jo només voldria afegir una cosa: el que esperem és que totes les persones corruptes, en política i no política, evidentment en política sobretot, doncs, acabin amb la condemna que es mereixen pels seus actes. Jo no afirmaria exactament el mateix, que els corruptes tots acaben absolts o indultats, hi ha alguns que hem vist que compleixen, no els queda més remei. Si són indultats és un escàndol, crec que és una ofensa, i penso també, i aquí afegiria que de vegades la justícia és una mica lenta, segurament, perquè no té els instruments i les eines necessàries, o perquè en alguns casos les trames són tan, tan complicades, que necessiten prou informació com per acabar de completar bé les instruccions. Vull creure en això, perquè penso que ja com a societat no hem de permetre que els corruptes acabin precisament així, o absolts o indultats. La reflexió segurament ens farà pensar a tots plegats, i, per tant, l'agraïm.

Amb això, si no hi ha res més, doncs, s'acaba el Ple, i aixequem la sessió.”